

Xigesimus seratus

discutit incudo sapore. Verbenaca uero oibus uisceribus medetur lateribus pulmonibus iocinerib⁹ thoraci. Peculiariter autem polmonibus & quos ab iis phrhisis tentat. Radix uero hærbæ cōsilinginis: quam nuper inuentā diximus: suum quidē & pecorum oīum remedium præsens est. Pulmonum uitio uel traiecta tantū in auricula. Bibi debet ex aqua: haberiq; in ore assidue sub lingua. Supficies huius hærbe an sit in aliquo usu adhuc incertum est. Renibus prodest plātaginis cibus. Betonicæ pot⁹. Agaricum potum ut in tussi. Tripolium in maritimis nascitur saxis: ubi allidit unda: neq; in mari neq; in sicco folio satis crassiore: palmo alto ī mucrone diuiso: radice alba odorata crassa calidi gustus. Datur epaticis ī farre cocta. Hæc herba eadem uidetur quibusdā quæ polium de qua suo loco diximus. Syomphona uel cromphena alternis uiridibus roseisq; per caulem foliis in posca sanguinē rei ciētibus medetur. Ioniceri aut herba melandryum nascens in segete ac pratis flore albo odorata. Ei⁹ caulinulus cōteritur ex uino ueteri. Item herba chalcetum e tineis cōtrita imponitur. Faciles præstat uomitiones radix betonicæ hellebori modo quattuor drachmis ī passo aut mulso. Hysopū tritū cū melle utilius præsumpto nasturtio aut irione. Molemoniū denari pōdere. Est & psyllibus lacteus sucus qui densatus in gummi sumitut cū melle supradicto pondere præcipueq; bilem trahit. Rursus si stūt uomitionē cymīnū siluestre: betonicæ farina sumuntur ex aqua: absterguntq; fastidia: cruditatesq; digerunt daucū betonicæ farina ex aqua mulsa: plantago decocta cauliū modo. Singultus hemionium sedat. Item aristolochia. Stispitia din. etiū. pleureticis: & paripneumonicis centauriū maius. Itē hysopum bībitur. pleureticis peucedani succus. Halus autem: quā galli sic uocant: ueneti cotoneam: medetur lateri: itē rembus conuulsisq; & ruptis. Similis est cumilæ bubulæ cacuminibus thymo dulcis: & sitim sedat: rāræ radicis alibi albæ: alibi nigræ. Eosdem effectus lateris doloribus habet chamerops: myrtleis circa caulem geminis foliis capitibus græculæ rosæ ex uino pota: ischiaticos dolores & spinæ leuat agaricū potum ut in tussi. Item & sthoeacadi aut betonicæ farina ex aqua mulsa.

De omnibus uitiis uentris & remediis: & eorum quæ circa uel intra sunt: & de aluo si-
stenda uel soluenda.

Cap. viii.

Plutonium tamen negocii humano generi alius exhibet: cuius causa maior pars mortalium uiuit. Alias enim cibos nō transmittit: alias nō continet: alias nō capit: alias non cōficit. Eoq; mores uenere: ut hō maxime cibo pereat. pessimū corporum uas. Instat ut creditor: & sa-
pius die appellat. Huius gratia præcipue avaritia expetitur: huic luxuria conditur: huic nauigatur ad phasim: huic p̄funda uada exquiruntur. Et nemo uilitatē eius æstimat consumationis fœditate. Ergo numerosissima est circa hanc medicinæ opera. Sistit eam scordotis recētis drachma cū uino trita uel de cocta potu. polemonia quoq; & dysentericis ex uino datur. Verbasci radix pota ex aqua duorū di-
gitorū magnitudine. Nymphaeæ heracliæ semen cū uino potum. Radix superior e xiphio drachmæ pōdere ex aceto. Semen plantaginis in uino tritum: uel ipsa ex aceto cocta: aut halica ex succo eius ūpta. Item cū lenticula cocta: uel aridae farina inspersa potioni cū papauere tosto & trito. Vel succus in fusus aut potus betonicæ ī uino ferro calefacto. Eadē cœliacis in uino austero datur. Is & iberis im-
ponit ut dictū est. Tenasco radix nymphaeæ heracliæ ē uino bībitur. psyllum in aqua cū radicibus decoctū. Aizoi succus aliuū sistit: & dysenterias & tineas rotundas pellit. Symphytis radix dysenteriā sistit. Item dauci. Aizoum foliis cōtritis ex uino torminibus resistit. Alcmeæ ſiccæ farina torminibus pota cū uino. Astragalus folia habet lōga incifuris multis: obliqua circa radices: caules. iii. aut. iv. fo-
liorū plenos: florem hyacinthi: radices uollofas: iplicatas: rubras: præduras. Nascitur in petrosis: apri-
cis: & iisdem niualibus: sicut pheneo archadiae. Vis ei ad ſpissāda corpora. Aliuū sistit radix in uino po-
ta quo fit ut moueat urinam repercuſſo liquore: sicut pleraq; quæ aliuū ſiſtit. Sanat & dysentericos in
uino rubro tufa. Difficile autem tundit. Eadem gingiuarū ſuppurationi utilissima est fotu. Colli-
gitur exitu autumni cū folia amiserit. Siccatur in umbra. Et ladano ſiſtit aliuus utroq;. Quod in fe-
getibus nascitur cōtuso & cribrato bībitur ex aqua mulsa. item nobili e nīno. Ledon appellatur hæ-
ba ex qua ladanum fit in cypro barbis caprarum adhærefcens. Nobilius in arabia. Fit iam ēt in syria
atq; africa: quod taxicon uocant. Neruos enim in arcu circundatos lanis trahūt adhærefcēte roſcida
lanugine. plura de eo diximus inter unguenta. Hoc grauissimū honore est: durissimū tactu. plurimū
enī terræ colligit: cū probetur maxime purum. odoratum: molle: uiride: resinosū. Naturæ ei mollien-
di: ſiccandi: coquendi: ſomnū alliciendi. Capillū fluentem cohibet nigriciamq; custodit. Auribus cū
hydromellite aut roſaceo infunditur. Furfures cutis & manantia ulcera ſale addito ſanat. Tuffim ue-
terē cum storace ſumptum. Efficacissimū ad ructus. Aliuū ſiſtit & chondris: ſiue pseudodictamum hy-
pocithis: orobathion uel orobanche a quibusdā dictū malogranato immaturo ſimilis. Nascitur ut
diximus ūb citho: unde nomē hoc. Arefacta ūmbra ſiſtit aliuū ex uino austero nigroq; utraq;. Duo
enī genera eius candida & rufa. Uſus ī ſucco ſpiffat. Et rufa magis ſtomachi rheumatismos emen-

A iii